

### 2.2 CIAS (det Centrale Informations- og Analyzesystem)

Med hensyn til CIAS og anvendeligheden af dette som redskab i monitoreringen af området er der i 2008 sket en klar forbedring i kommunernes svarprocenter i forhold til 2007. På børne- og ungeområdet ligger svarprocenten på ca. 92 pct., mens den på voksenområdet er på ca. 86 pct. Samtidig har flere kommuner igennem 2008 opdateret deres 2007-tal.

Der er dog stadig store forskelle i kommunernes indberetninger. Indenrigs- og Socialministeriet har igen i 2008 løbende iværksat initiativer over for de kommuner, der har manglet at indberette på enkelte områder eller indberettet åbenlyse fejlagtige tal. Samlet set har CIAS-tallene i langt højere grad kunnet understøtte udviklingsrådenes arbejde i 2008 i forhold til 2007.

### 2.3 VISO (den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation)

Udviklingsrådenes redegørelser viser, at der er sket en markant stigning i brugen af VISO's ydelser, og udviklingsrådene peger på potentialet for, at kommunerne tænker VISO yderligere ind i deres opgaveløsning. Redegørelserne afspejler, at de justeringer, der blev foretaget af VISO's praksis i forsommeren 2008, er ved at slå igennem. Det blev herefter muligt 1) at involvere leverandørnetværket mere direkte i visitationen, 2) at rådgivningsforløbene løber så længe, der er brug for et kontinuerligt forløb om særlige problemstillinger, 3) at kommunen kan henvende sig til VISO om *alt* inden for specialrådgivning, og 4) at VISO spiller en aktiv rolle i at kvalificere kommunernes specialrådgivning.

Der er regionale forskelle i tilfredsheden med VISO, men kommunerne er langt overvejende tilfredse med den rådgivning og udredning, de modtager fra VISO, hvilket også bekræftes af den eksterne evaluering af VISO, jf. nedenfor, som viser, at 83 pct. af de sagsbehandlere og PPR-medarbejdere, der har anvendt VISO vurderer, at de fik kompetent rådgivning af VISO-central, og 91 pct. vurderer, at de fik kompetent rådgivning af VISO's leverandørnetværk i høj eller nogen grad. I nogle af redegørelserne bemærkes det, at omkring halvdelen af kommunerne har svaret, at de ikke »efterfølgende bruger VISO's ydelser i sagsbehandlingen«. Det skal hertil siges, at megen af VISO's rådgivning og udredning ikke alene er målrettet sagsbehandlingen, at VISO også særskilt løser opgaver for fx medarbejdere på institutioner og i behand-

lingstilbud og borgere og endelig, at VISO oftest træder til i de komplicerede og mere sjældne sager, der omhandler problemstillinger, som sagsbehandlere mv. kun sjældent møder.

Udviklingsrådenes redegørelser peger endvidere på udviklingsmuligheder i forhold til VISO's opgaveløsning såsom klarere visitationskriterier, behov for »her og nu« rådgivning og udvikling af VISO's mulighed for at pege på specifikke tilbud. Udviklingsrådene gengiver her overvejelser, som også kom frem via Velfærdsministeriets og Undervisningsministeriets eksterne evaluering af VISO, der blev offentliggjort i februar 2009.

Indenrigs- og Socialministeriet overvejer sammen med Undervisningsministeriet yderligere justering af VISO's opgaveløsning på baggrund heraf.

### 2.4 Afspecialisering

I forbindelse med forberedelsen af kommunalreformen, var det en stor bekymring, om man ville kunne fastholde tilbuddene til børn, unge og voksne med særlige og specialiserede behov. Hverken i sidste års eller i dette års redegørelser fra de regionale udviklingsråd er der noget, der tyder på, at der er ved at ske en afspecialisering af det sociale område. Den mangel på botilbud mv. til særlige grupper der påpeges i redegørelserne, synes ikke at skyldes en afspecialisering eller udvanding af tilbuddene, men en stigning i antal af personer i disse særlige målgrupper.

Det er dog et emne, som Indenrigs- og Socialministeriet fortsat vil have fokus på.

### 2.5 Særligt tema: Tilbud til borgere med erhvervet hjerneskade

Redegørelserne viser, at der sker en del forandringer af hjerneskadeområdet, både i forhold til kommunernes interne rådgivningsydelser og organisering af området, og i forhold til deres samarbejde med andre kommuner og regioner om tilbud og rådgivningsydelser. Ingen af de fem udviklingsråd peger dog på, at det er bestemte modeller for opgaveløsningen, der vinder frem, eller på, at der sker en reduktion i rådgivningsydelser og rehabiliteringstilbud efter serviceloven. Fælles for udviklingstendenser på området er et stigende fokus på tværfagligt samarbejde og koordinatorfunktioner.

### 2.6 Botilbud til voksne

I forhold til botilbud på voksenområdet viser udviklingsrådenes redegørelser, at antallet af